

عنوان مقاله:

طراحی اقلیمی مناطق کوهستانی با نگرشی بر معماری پایدار

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدصادق عزیزیان - مدرس دانشگاه جامع علمی - کاربردی استان کردستان

یاسر قدیمی - مدرس دانشگاه جامع علمی - کاربردی استان کردستان

محمد دانا سالم - مدرس دانشگاه جامع علمی - کاربردی استان کردستان

خلاصه مقاله:

در کشور ما وجود مناطق اقلیمی متفاوت عامل ایجاد شرایط آب و هوایی خاص در فصل های مختلف سال و در نتیجه تنوع در ساخت و سازه های انسانی شده است. برودت بسیار زیاد هوا در بخش عمده ای از سال، در نواحی سرد و کوهستانی باعث شده است تا حداکثر استفاده از تابش آفتاب، بهره گیری از نوسان روزانه دما، حفظ حرارتی و جلوگیری از باد سرد زمستانی در فضاهای مسکونی امری ضروری گردد، لذا فرم بنا در جهت مقابله با سرمای شدید طراحی و اجرا می شود. راه حل معماری سنتی برای ایجاد شرایط آسایش انسانها، استفاده بهینه از شرایط مطلوب محیطی و مقابله با عوامل نامناسب، با استفاده از امکانات موجود بوده است. به این ترتیب در گذشته ساخت و ساز انسانی کمترین تأثیر منفی را بر محیط زیست داشته است، در بناهای سنتی، استفاده از انرژی های تجدیدپذیر همچون جریان آب، باد، نور خورشید و ... مدنظر سازندگان بوده است در حالی که در معماری جدید شاهد استفاده بیش از حد از انرژی های غیرقابل تجدید (فسیلی) هستیم که علت اصلی آن طراحی اشتباه بنا استفاده از مصالح نامناسب و رفع مشکلات ناشی از آن با استفاده از وسائل مکانیکی است. در این مقاله با جمع آوری مطالب به شیوه کتابخانه ای و میدانی ویژگی های معماری سنتی ایران در اقلیم کوهستانی بررسی می شود تا ضمن اشاره به پایداری محیطی و استفاده بهینه از انرژی در معماری گذشته، پیشنهاداتی جهت طراحی معماری هماهنگ با اقلیم، بهینه سازی مصرف سوخت در ساختمان های فسیلی ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، اقلیم کوهستانی، انرژی های نو، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290325>

